27/03/2021

Ή στραβός είν’ ο γιαλός ή στραβά αρμενίζουμε!

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Νέας Κρήνης και Καλαμαριάς

Με αφορμή το αυριανό αποστολικό ανάγνωσμα (Κυριακής 28 Μαρτίου, Β’ νηστειών), ο Αρχιμανδρίτης της Ιεράς Μητροπόλεως Νέας Κρήνης και Καλαμαριάς π. Βασίλειος Πολίτης, μας καλεί να μη συμβιβαζόμαστε με το κακό, να μη διαχωρίζουμε τα σφάλματα σε μικρά και μεγάλα, να μη λέμε «δεν πειράζει» σε περιπτώσεις μικρών αποκλίσεων από την Ορθόδοξη πίστη και τις εντολές του Θεού, αμελώντας έτσι τη σωτηρία μας…

Ακόμα εκφράζει -με αφορμή τη νόσο που ταλαιπωρεί τον πλανήτη, τους προβληματισμούς του σχετικά για τη Δύση που βρίσκεται στη… δύση της και μας παροτρύνει να αφήσουμε τον στείρο πολιτικό ρεαλισμό και να ξαναβρούμε το όραμα, την πίστη και την ελπίδα, για να κάνουμε ένα νέο ’21!

Διαβάστε:

ΛΟΓΟΣ ΚΥΡΙΟΥ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ
ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΝΕΑΣ ΚΡΗΝΗΣ & ΚΑΛΑΜΑΡΙΑΣ

Έτος 3ον • Αρ. φύλλου 97 • Κυριακή 28 Μαρτίου 2021

Ἡ στραβός εἶναι ὁ γιαλός ἢ στραβά ἀρμενίζουμε

Στό σημερινό ἀποστολικό ἀνάγνωσμα ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, συμβουλεύοντας τούς ἐξ Ἰουδαίων χριστιανούς, ἀπευθύνεται πρός ὅλους τούς πιστούς τοῦ Χριστοῦ, τούς χριστιανούς. Ἀναφέρεται σέ ἕναν μεγάλο κίνδυνο, ὅταν παρεκκλίνουμε ἀπό τήν ὀρθή πορεία μας. Τότε πού χάνουμε τόν δρόμο καί βγαίνουμε σέ λανθασμένο τέρμα. Γι' αὐτό, συμβουλεύει, οἱ πιστοί πρέπει νά προσέχουν τόν νόμο τοῦ Θεοῦ πού διδάχθηκαν: «δεῖ περισσοτέρως ἡμᾶς προσέχειν τοῖς ἀκουσθεῖσι, μή ποτε παραρυῶμεν» (Ἑβρ. 2,1). Ἄλλωστε, καί ὁ προφητάναξ Δαβίδ στούς ψαλμούς μᾶς τονίζει «Λύχνος τοῖς ποσί μου ὁ νόμος σου καί φῶς ταῖς τρίβοις μου» (Ψαλμ. 118, 105).

Συνηθίζουμε νά λέμε: «Δέν πειράζει, ἄν πεῖς καί κάτι πού δέν εἶναι ἀπόλυτα σωστό. Δέν ἔχει καί τόση σημασία, ἄν κοιτάξεις ἤ πεῖς ἤ ἀκούσεις ἤ πῆς μία φορά κάπου πού δέν ὑπάρχει καί τόση ἠθική καθαρότητα. Μέ μία παρατυπία δέν χάνεται ὁ κόσμος. Μικρό ἁμάρτημα, χωρίς ἀξία. Δέν πειράζει!». Ἔτσι ἁπλά γίνεται ἡ πρώτη ἀπόκλιση. Ἴσως τό ἀνθρώπινο λάθος καί ὅλη αὐτή ἡ ἀνεκτικότητα νά βρίσκεται στό ὅτι διαχωρίσαμε, ἀνεύθυνα, τά ἁμαρτήματα σέ μικρά καί μεγάλα, σέ σπουδαῖα καί ἀσήμαντα καί δέν συνειδητοποιοῦμε ὅτι αὐτή ἤ ἐκείνη ἡ ἐκδήλωση εἶναι ἀντίθετη στό θέλημα τοῦ Θεοῦ, στήν, ἐν γένει, ἠθική. Εἶναι τελείως διαφορετική ἡ στάση μας μπροστά σέ ἕνα, κατά τή γνώμη μας, σοβαρό σφάλμα, τό ὁποῖο μᾶς στενοχωρεῖ καί μᾶς ὁδηγεῖ στή διόρθωσή του. Λησμονοῦμε, ὅμως, ὅτι μεγάλες ἤ μικρές παραβάσεις τοῦ ἠθικοῦ νόμου δέν ὑπάρχουν. Αὐτό πού ὑπάρχει, εἶναι ἡ περιφρόνηση καί ἡ ἀθέτηση τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ. Ἄλλωστε, ἀπό μία τέτοια μικρή παρακοή ὁ ἄνθρωπος ἀπώλεσε τόν παράδεισο. Εἶναι ἀνάγκη νά εἴμαστε εὐθεῖς, εἰλικρινεῖς, συνεπεῖς μέ τόν ἑαυτό μας. Ἡ δικαιολογία εἶναι ματαιοπονία, διότι ὁ Θεός δέν ξεγελιέται. Οἱ δικαιολογίες διαστρέφουν τή συνείδηση καί κατασιγάζουν τή φωνή της, μέ ἀποτέλεσμα ὅλο καί περισσό-

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

Κατ᾽ ἀρχάς, Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σού εἰσιν οἱ οὐρανοί· αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις· καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται, καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἑλίξεις αὐτούς, καὶ ἀλλαγήσονται· σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσιν. Πρὸς τίνα δὲ τῶν ἀγγέλων εἴρηκέ ποτε· κάθου ἐκ δεξιῶν μου ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου; Οὐχὶ πάντες εἰσὶ λειτουργικὰ πνεύματα εἰς διακονίαν ἀποστελλόμενα διὰ τοὺς μέλλοντας κληρονομεῖν σωτηρίαν; Διὰ τοῦτο δεῖ περισσοτέρως ἡμᾶς προσέχειν τοῖς ἀκουσθεῖσι, μήποτε παραρρυῶμεν. Εἰ γὰρ ὁ δι᾽ ἀγγέλων λαληθεὶς λόγος ἐγένετο βέβαιος, καὶ πᾶσα παράβασις καὶ παρακοὴ ἔλαβεν ἔνδικον μισθαποδοσίαν, πῶς ἡμεῖς ἐκφευξόμεθα τηλικαύτης ἀμελήσαντες σωτηρίας; Ἥτις ἀρχὴν λαβοῦσα λαλεῖσθαι διὰ τοῦ Κυρίου, ὑπὸ τῶν ἀκουσάντων εἰς ἡμᾶς ἐβεβαιώθη.

Εβρ. α΄ 10-β΄ 3

τερο νά πιερεκκλίνουμε τοῦ εὐαγγελικοῦ νόμου καί νά χάνουμε τήν εὐωδία Χριστοῦ, καταλήγοντας νά ζοῦμε σέ μιά κοινωνία πού, ναί μέν τήν ὀνομάζουμε χριστιανική, πρυτανεύει, ὅμως, ὁ συμβιβασμός, ἡ συνθηκο-λόγηση, ἡ ἀπιστία, ἡ ἀποστασία ἀπό τόν Θεόν, νοθεύοντας τή χριστιανική νοοτροπία, τόν ἐν Χριστῷ τρόπο ζωῆς. Αὐτό τονίζει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος μέ τή συμβουλή του «μήποτε παραρρυῶμεν».

Προσοχή! Μή συμβιβάζεσθε μέ τό κακό. Ἐπιβάλλεται ἐπαγρύ-πνηση. Μία ἀπροσεξία στή ρωγμή, πού ἐμφανίζεται στά ὕφαλα τοῦ καραβιοῦ, στοχίζει τήν καταπόντισή του, ὅπως καί μία ἀφύλακτη πόρτα τοῦ φρουρίου στοχίζει τήν πτώση του. Μήν ἀδιαφοροῦμε! «Ὀρθοί στά τείχη τῆς καρδιᾶς», «ἄγρυπνοι στίς πύλες τῆς ψυχῆς μας»! Διότι ἐδῶ ἐμεῖς φυλᾶμε ἱερά καί ὅσια, εἴμαστε ὀρθόδοξοι, πού σημαίνει χριστιανοί καί Ἕλληνες, καί φυλᾶμε Θερμοπύλες! Προσέχουμε καί ἐπαγρυπνοῦμε γιά τήν ὀρθή πίστη μας καί τήν πατρίδα μας, τήν Ἑλλάδα, πού βρίσκονται στήν ὑψηλή ἔννοια Ὀρθοδοξία!

Τιμοῦμε αὐτή τή χρονιά τά διακόσια χρόνια τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπανάστασης, τοῦ Ἀθάνατου 1821. Μία λευτεριά πού ἄγγιξε ἀπό τά κόκκαλα καί τά κουφάρια τῶν Μαχητῶν της, πού

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

Κατ᾽ ἀρχάς, Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σού εἰσιν οἱ οὐρανοί· αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις· καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται, καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἑλίξεις αὐτούς, καὶ ἀλλαγήσονται· σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσιν. Πρὸς τίνα δὲ τῶν ἀγγέλων εἴρηκέ ποτε· κάθου ἐκ δεξιῶν μου ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου; Οὐχὶ πάντες εἰσὶ λειτουργικὰ πνεύματα εἰς διακονίαν ἀποστελλόμενα διὰ τοὺς μέλλοντας κληρονομεῖν σωτηρίαν; Διὰ τοῦτο δεῖ περισσοτέρως ἡμᾶς προσέχειν τοῖς ἀκουσθεῖσι, μήποτε παραρρυῶμεν. Εἰ γὰρ ὁ δι᾽ ἀγγέλων λαληθεὶς λόγος ἐγένετο βέβαιος, καὶ πᾶσα παράβασις καὶ παρακοὴ ἔλαβεν ἔνδικον μισθαποδοσίαν, πῶς ἡμεῖς ἐκφευξόμεθα τηλικαύτης ἀμελήσαντες σωτηρίας; Ἥτις ἀρχὴν λαβοῦσα λαλεῖσθαι διὰ τοῦ Κυρίου, ὑπὸ τῶν ἀκουσάντων εἰς ἡμᾶς ἐβεβαιώθη.

Εβρ. α΄ 10-β΄ 3

τερο νά πιερεκκλίνουμε τοῦ εὐαγγελικοῦ νόμου καί νά χάνουμε τήν εὐωδία Χριστοῦ, καταλήγοντας νά ζοῦμε σέ μιά κοινωνία πού, ναί μέν τήν ὀνομάζουμε χριστιανική, πρυτανεύει, ὅμως, ὁ συμβιβασμός, ἡ συνθηκο-λόγηση, ἡ ἀπιστία, ἡ ἀποστασία ἀπό τόν Θεόν, νοθεύοντας τή χριστιανική νοοτροπία, τόν ἐν Χριστῷ τρόπο ζωῆς. Αὐτό τονίζει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος μέ τή συμβουλή του «μήποτε παραρρυῶμεν».

Προσοχή! Μή συμβιβάζεσθε μέ τό κακό. Ἐπιβάλλεται ἐπαγρύ-πνηση. Μία ἀπροσεξία στή ρωγμή, πού ἐμφανίζεται στά ὕφαλα τοῦ καραβιοῦ, στοχίζει τήν καταπόντισή του, ὅπως καί μία ἀφύλακτη πόρτα τοῦ φρουρίου στοχίζει τήν πτώση του. Μήν ἀδιαφοροῦμε! «Ὀρθοί στά τείχη τῆς καρδιᾶς», «ἄγρυπνοι στίς πύλες τῆς ψυχῆς μας»! Διότι ἐδῶ ἐμεῖς φυλᾶμε ἱερά καί ὅσια, εἴμαστε ὀρθόδοξοι, πού σημαίνει χριστιανοί καί Ἕλληνες, καί φυλᾶμε Θερμοπύλες! Προσέχουμε καί ἐπαγρυπνοῦμε γιά τήν ὀρθή πίστη μας καί τήν πατρίδα μας, τήν Ἑλλάδα, πού βρίσκονται στήν ὑψηλή ἔννοια Ὀρθοδοξία!

Τιμοῦμε αὐτή τή χρονιά τά διακόσια χρόνια τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπανάστασης, τοῦ Ἀθάνατου 1821. Μία λευτεριά πού ἄγγιξε ἀπό τά κόκκαλα καί τά κουφάρια τῶν Μαχητῶν της, πού

ΑΠΟΔΟΣΗ ΣΤΗ ΝΕΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ

Σὺ Κύριε στὴν ἀρχὴ τὴν γῆ θεμελίωσες καὶ ἔργα τῶν χεριῶν σου εἶναι οἱ οὐρανοί. Αὐτοὶ θὰ καταστραφοῦν, ἀλλὰ ἐσὺ παραμένεις· ὅλοι θὰ παλιώσουν σὰν ἔνδυμα, σὰν μανδύα θὰ τοὺς τυλίξεις καὶ θὰ ἀλλάξουν. Ἐσὺ ὅμως εἶσαι ὁ ἴδιος καὶ τὰ ἔτη σου δὲν θὰ τελειώσουν. Σὲ ποιόν δὲ ἀπὸ τοὺς ἀγγέλους εἶπε ποτὲ ὁ Θεός· κάθισε στὰ δεξιά μου, ὡσότου ὑποτάξω τοὺς ἐχθρούς σου κάτω ἀπὸ τὰ πόδια σου; Δὲν εἶναι ὅλοι πνεύματα ποὺ ὑπηρετοῦν καὶ ἀποστέλλονται γιὰ ὑπηρεσία χάριν ἐκείνων, ποὺ μέλλουν νὰ κληρονομήσουν σωτηρία; Γιὰ αὐτὸ πρέπει ἐμεῖς νὰ προσέχουμε περισσότερο τὰ ὅσα ἀκούσαμε, μὴ τυχὸν ἀπομακρυνθοῦμε ἀπ' αὐτά. Διότι ἐὰν ὁ λόγος, ὁ ὁποῖος κηρύχθηκε μέσω ἀγγέλων, εἶχε κῦρος καὶ κάθε παράβαση καὶ παρακοὴ ἔλαβε δίκαιη ἀνταπόδοση, πῶς θὰ ξεφύγουμε ἐμεῖς, ἐὰν δείξουμε ἀμέλεια γιὰ τὴν σωτηρία; Ἡ σωτηρία αὐτὴ ἄρχισε νὰ κηρύττεται ἀπὸ τὸν Κύριο καὶ ἔπειτα μᾶς βεβαιώθηκε ἀπὸ ἐκείνους ποὺ τὴν ἄκουσαν.

τούς διέκρινε ὁ ἔρωτας στόν Θεόν καί τήν Ἑλλάδα καί ἀνέστησαν τό νεώτερο Ἑλληνικό Ἔθνος. Ὅλοι θαυμάζουμε τή ζωτικότητα καί τήν ὁρμή τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐκείνων τῶν χρόνων «πού ὅλα τά πλάκωνε ἡ φοβέρα καί τά 'σκιαζε ἡ σκλαβιά». Τιμοῦμε τούς ἀγωνιστές ὡς ἥρωες καί μάρτυρες, ἐμφανεῖς καί ἀφανεῖς, γνωστούς καί ἀγνώστους.

Σήμερα, στήν ἐποχή μας, ὕστερα ἀπό δακόσια χρόνια, δύο αἰῶνες μετά, τί ἀπόγινε ἡ ζωτικότητα τοῦ Ἑλληνισμοῦ; Τί ἀπόγιναν ἐκεῖνες οἱ ἐκ βαθέων δυνάμεις πού δημιούργησαν τό θαῦμα τοῦ '21; Ἐξαντλήθηκαν, ἄραγε, στούς ἀγῶνες καί τίς ἀλλεπάλληλες περιπέτειες τοῦ Ἔθνους ἀπό τότε μέχρι σήμερα; Σπαταληθήκαμε στίς πολιτικο-κομματικές διαμάχες καί πέσαμε στή δρόνοια «πού βαστάει ἕνα σκῆπτρο ἡ δολερή καί καθενός χαμογελάει, πάρ' τό λέγοντας καί σύ»; Ἢ μήπως βρίσκονται σέ χειμερία νάρκη, περιμένοντας νά ξυπνήσουν κάποια ἄνοιξη; Καί φθάσαμε, μέ τήν ἀνεκτικότητά μας καί τίς φθηνές δικαιολογίες μας, νά ἀδιαφοροῦμε γιά τά διάφορα προβλήματα πού ἀντιμετωπίζει ὁ σημερινός ἑλληνισμός, ἡ σημερινή Ἑλλάδα, ὅπως τό δημογραφικό, πού ἔπρεπε νά μᾶς ἀνησυχεῖ ὄχι μόνο γιά τά χαμηλά στατιστικά τοῦ ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ,

ΑΠΟΔΟΣΗ ΣΤΗ ΝΕΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ

Σὺ Κύριε στὴν ἀρχὴ τὴν γῆ θεμελίωσες καὶ ἔργα τῶν χεριῶν σου εἶναι οἱ οὐρανοί. Αὐτοὶ θὰ καταστραφοῦν, ἀλλὰ ἐσὺ παραμένεις· ὅλοι θὰ παλιώσουν σὰν ἔνδυμα, σὰν μανδύα θὰ τοὺς τυλίξεις καὶ θὰ ἀλλάξουν. Ἐσὺ ὅμως εἶσαι ὁ ἴδιος καὶ τὰ ἔτη σου δὲν θὰ τελειώσουν. Σὲ ποιόν δὲ ἀπὸ τοὺς ἀγγέλους εἶπε ποτὲ ὁ Θεός· κάθισε στὰ δεξιά μου, ὡσότου ὑποτάξω τοὺς ἐχθρούς σου κάτω ἀπὸ τὰ πόδια σου; Δὲν εἶναι ὅλοι πνεύματα ποὺ ὑπηρετοῦν καὶ ἀποστέλλονται γιὰ ὑπηρεσία χάριν ἐκείνων, ποὺ μέλλουν νὰ κληρονομήσουν σωτηρία; Γιὰ αὐτὸ πρέπει ἐμεῖς νὰ προσέχουμε περισσότερο τὰ ὅσα ἀκούσαμε, μὴ τυχὸν ἀπομακρυνθοῦμε ἀπ' αὐτά. Διότι ἐὰν ὁ λόγος, ὁ ὁποῖος κηρύχθηκε μέσω ἀγγέλων, εἶχε κῦρος καὶ κάθε παράβαση καὶ παρακοὴ ἔλαβε δίκαιη ἀνταπόδοση, πῶς θὰ ξεφύγουμε ἐμεῖς, ἐὰν δείξουμε ἀμέλεια γιὰ τὴν σωτηρία; Ἡ σωτηρία αὐτὴ ἄρχισε νὰ κηρύττεται ἀπὸ τὸν Κύριο καὶ ἔπειτα μᾶς βεβαιώθηκε ἀπὸ ἐκείνους ποὺ τὴν ἄκουσαν.

τούς διέκρινε ὁ ἔρωτας στόν Θεόν καί τήν Ἑλλάδα καί ἀνέστησαν τό νεώτερο Ἑλληνικό Ἔθνος. Ὅλοι θαυμάζουμε τή ζωτικότητα καί τήν ὁρμή τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐκείνων τῶν χρόνων «πού ὅλα τά πλάκωνε ἡ φοβέρα καί τά 'σκιαζε ἡ σκλαβιά». Τιμοῦμε τούς ἀγωνιστές ὡς ἥρωες καί μάρτυρες, ἐμφανεῖς καί ἀφανεῖς, γνωστούς καί ἀγνώστους.

Σήμερα, στήν ἐποχή μας, ὕστερα ἀπό δακόσια χρόνια, δύο αἰῶνες μετά, τί ἀπόγινε ἡ ζωτικότητα τοῦ Ἑλληνισμοῦ; Τί ἀπόγιναν ἐκεῖνες οἱ ἐκ βαθέων δυνάμεις πού δημιούργησαν τό θαῦμα τοῦ '21; Ἐξαντλήθηκαν, ἄραγε, στούς ἀγῶνες καί τίς ἀλλεπάλληλες περιπέτειες τοῦ Ἔθνους ἀπό τότε μέχρι σήμερα; Σπαταληθήκαμε στίς πολιτικο-κομματικές διαμάχες καί πέσαμε στή δρόνοια «πού βαστάει ἕνα σκῆπτρο ἡ δολερή καί καθενός χαμογελάει, πάρ' τό λέγοντας καί σύ»; Ἢ μήπως βρίσκονται σέ χειμερία νάρκη, περιμένοντας νά ξυπνήσουν κάποια ἄνοιξη; Καί φθάσαμε, μέ τήν ἀνεκτικότητά μας καί τίς φθηνές δικαιολογίες μας, νά ἀδιαφοροῦμε γιά τά διάφορα προβλήματα πού ἀντιμετωπίζει ὁ σημερινός ἑλληνισμός, ἡ σημερινή Ἑλλάδα, ὅπως τό δημογραφικό, πού ἔπρεπε νά μᾶς ἀνησυχεῖ ὄχι μόνο γιά τά χαμηλά στατιστικά τοῦ ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ,

ἀλλά καί γιά τά ποιοτικά του στοιχεῖα, τό μεγάλο ποσοστό τῶν γερόντων καί ἡ, ἄνευ τερματισμοῦ, νόμιμη ἤ παράνομη μεταναίστευση, πού μόνο στήν πατρίδα μας εἶναι ἀνεξέλεγκτη.

Ἡ παιδεία μας, πάλι, (ἄλλο μεγάλο καί σπουδαῖο πρόβλημα), μέ τίς ἐλλείψεις της, τίς καταλήψεις, τίς παντός εἴδους καί τύπου ἀπεργίες καί μέ τήν παραπαιδεία τόσο ἀνεπτυγμένη, φαίνεται ὅτι δέν παιδαγωγεῖ τόν ἑλληνικό λαό, ἀφοῦ, ἄλλωστε, ἀφαιρέθηκε καί ὁ προσδιορισμός της ὡς «ἐθνική παιδεία». Ἡ οἰκονομία μας, ἀπό τήν ἄλλη, δέν στηρίζεται σέ δικές μας παραγωγικές δυνάμεις, ἀλλά μπαλώνεται, συνεχῶς, μέ δάνεια καί χρηματοδοτικά πακέτα. Ἡ ἑλληνική γῆ, τό ἑλληνικό χῶμα, ἐγκαταλείπεται καί τά ξενόφερτα καρτέλ, μέ τόν τρόπο τους, ἁλώνουν τόν τόπο.

Ἡ ἐθνική μας ἀκεραιότητα εὔκολα ἐμπαίζεται ἤ ἀμφισβητεῖται καί ἀπειλοῦνται τά σύνορα ἀπό βορρᾶ καί νότο, ἀνατολή καί δύση, ξεμένοντας πάντα ἡ Ἑλλάδα ἀπό φίλους καί συμμάχους, φοβούμενοι οἱ Ἕλληνες ἀπό τίς ἐθνικές συμφορές καί προδοσίες, πού δέ λείπουν καί ἀπό τά πρόσφατα διπλωματικά τραπέζια. Καί ἀναρωτιόμαστε, τί ἀπέγνε ἐκείνη ἡ ζωτικότητα καί τό σφρῖγος τοῦ '21; Τί δέν προσέξαμε; Γιατί χάσαμε τά ἴχνη τῶν ἡρώων μας;

Μεγάλες δυνάμεις δέν εἶναι τά μεγάλα κράτη πού κινοῦνται συμφεροντολογικά. Μεγάλες δυνάμεις εἶναι ἡ ἑλληνική ψυχή, ἡ ἑλληνική καρδιά, ἡ ἑλληνική γενναιότητα καί ρωμαλεότητα. Αὐτά πού νίκησαν τούς Τούρκους, τούς Ἰταλούς, τούς Γερμανούς, τούς Πέρσες κάποτε καί τούς Ἀβάρους, Γότθους καί Πετσενέκους καί κρατοῦσαν τή Ρωμιοσύνη ψηλά, στά ἱερά καί τά ὅσια. «Δεῖ περισσοτέρως ἡμᾶς προσέχειν τοῖς ἀκουσθεῖσι, μήποτε παραρρυῶμεν.» Καί τά δικά μας ἀκούσματα εἶναι ἔργα καί λόγοι Ἁγίων καί Ἡρώων. Τό δικό μας τό ψωμί, τό ψωμί τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ εἶναι τό ψωμί τοῦ Εὐαγγελίου καί τῆς ἱστορίας του. Ὁ Ἕλληνας ποτέ δέν τράφηκε μέ τά ἄχυρα τῆς Δύσης, πού τώρα μέ τόν ἰό αὐτό φάνηκε ξεκάθαρα ὅτι ἡ Δύση ζεῖ πλέον τή δύση της! Ἡ Ἑλλάδα, ζώντας τήν τρίτη χιλιετία, καλεῖται καί πάλι, σέ ὧρες μεγάλων καί παγκοσμίων ἀνα-κατατάξεων, νά πάρει τή θέση καί τίς εὐθῦνες πού ἐπιβάλλουν οἱ καιροί. Ξεφεύγοντας ἀπό τό στεῖρο καθημερινό πολιτικό ρεαλισμό, νά βρεῖ τά ὁράματά της, τίς ἐλπίδες καί τήν πίστη της, νά δώσει νέο '21, γεμᾶτο Θεό καί Ἑλλάδα!

Ἀδάνατο μένει στή μνήμη μας τό 1821!

Ἀθάνατο, ἡρωικό καί ἀναστάσιμο!

Ἀρχιμ. Βασίλειος Πολίτης